

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH280014
NAZWA
OBSZARU Ostoja Welska

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH280014	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Ostoja Welska

1.4. Data opracowania 2004-10	1.5. Data aktualizacji 2024-11
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-08
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-02
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 12 stycznia 2022 r. w spr. soo Ostoja Welska (PLH280014)

Wyjaśnienia:	Powiększenie - 10.2009 r.
--------------	---------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
19.881

Szerokość geograficzna
53.3483

2.2. Powierzchnia [ha]:
3384.37

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL62

Warmińsko-Mazurskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3140			19.93		G	A	C	B	B
3150			538.8		G	B	C	B	B
3160			9.55		G	C	C	B	C
6510			13.55		G	B	C	B	B
7140			74.38		G	C	C	C	C
7230			3.53		G	C	C	C	C
9170			69.88		G	A	C	C	C
91D0			55.93		G	C	C	C	C
91E0			280.04		G	C	C	B	B
91F0			1.15		G	D			

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.

- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina			p	50	1000	i	P	M	C	B	B	B
M	1337	Castor fiber			p				P	DD	D			
F	1149	Cobitis taenia			p	13	47	i	P	M	C	C	C	C
P	6216	Hamatocaulis vernicosus			p	3	500	area	R	G	C	C	C	C
I	1042	Leucorrhinia pectoralis			p	2	130	i	P	G	C	B	C	B
P	1903	Liparis loeselii			p	70	110	i		M	C	C	A	C
M	1355	Lutra lutra			p	9	25	i	C	G	C	A	C	B
I	1060	Lycaena dispar			p	1	2	i	P	M	C	B	C	C
F	1145	Misgurnus fossilis			p				P	DD	D			
F	5339	Rhodeus amarus			p				P	DD	D			
P	1528	Saxifraga hirculus			p	5	50	i		M	C	C	C	C
P	1437	Thesium ebracteatum			p	1	40	i		G	C	C	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Pokrycie

Klasa siedliska przyrodniczego	[%]
N16	22.93
N17	9.02
N06	20.77
N19	11.07
N23	0.09
N07	7.45
N10	12.74
N12	15.93
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Ostoja obejmuje odcinek rzeki Wel i jej doliny (włącznie z Torfowiskiem Kopaniarze), wraz z przyległymi do niej obszarami bagiennymi tzw. Ostoje Koszelewskie, Zompy Jeglijskie i jezioro Neliwa wraz z otoczeniem. W znacznej części są to tereny, na których zarzucono użytkowanie. Rzeka meandrując, płynie przez częściowo przesuszone torfowiska, w dużej części porośnięte lasem i zaroślami. Pośród lasów występują większe płaty podmokłych łąk (*Cirsio-Polygonetum*) oraz alkalicznych torfowisk niskich (*Caricion lasiocarpae*, m.in. *Menyantho sphagnetum teretis*), mechowisk i szuwarów wielkoturzycowych. Ostoje Koszelewskie to kompleks przyrodniczy suchych i podmokłych lasów, łąk, częściowo osuszonych mokradeł i nieużytków oraz stawów rybnych i torfowisk z zespołem kilkudziesięciu różnej wielkości zbiorników pozostałych po eksploatacji torfu. Zompy Jeglijskie to obszar mokradeł obejmujący torfowiska niskie i przejściowe (*Rhynchosporion albae*) z licznymi zarastającymi potorfowymi zbiornikami wodnymi, wilgotne łąki oraz zespoły zarośli łozowych i młodego olsu (*Alnetae glutinosae*) oraz lasów brzoźowych. Jezioro Neliwa jest płytkim (maksymalna głębokość 1,5 m) naturalnym jeziorem eutroficznym z podwodnymi łakami ramienic, otoczonym szerokim pasem szuwarów i zarośli. Od południa jezioro graniczy z lasem, zaś na zachód od niego ciągną się podmokłe łąki.

Według regionalizacji geobotanicznej Matuszkiewicz (2008) obszar usytuowany jest w: Prowincji Środkowoeuropejskiej, Podprowincji Środkowoeuropejskiej Właściwej, Dziale Mazowiecko-Poleskim (E), Krainie Chełmińsko-Dobrzyńskiej (E.1.), Okręgu Nidzicko-Welskim (E.1.5.), Podokręgu Rybnowskim (E.1.5.b) i Płońskim (E.1.5.c).

Według regionalizacji fizyczno-geograficznych (Kondracki 1994, 2002, Solon i in. 2018, Richling i in. 2021) analizowany obszar Natura 2000 położony jest w granicach: megaregionu Pozaalpejska Europa Środkowa (3), prowincji Niż Środkowoeuropejski (31), podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie (314-316), makroregionu Pojezierze Chełmińsko-Dobrzyńskie (315.1), mezoregionu Równina Urszulewka (315.16) (zasadnicza część SOOS) oraz Garb Lubawski (315.15) (niewielkie fragmenty).

Do głównych rzek analizowanego regionu należą Skrwa oraz fragmenty Mieni, Wkry, Rypienicy, Welu. Największymi jeziorami są: Dąbrowa Wielka (615,1 ha), Rumian, Urszulewskie, Dąbrowa Mała, Tarczyńskie i Lidzbarskie. Do potencjalnej roślinności naturalnej należą: bory mieszane sosnowo-dębowe, grądy subkontynentalne, subkontynentalne bory sosnowe, łągi jesionowo-olszowe i olsy typowe. Powierzchnie sandrowe w znacznym stopniu porastają lasy, głównie bory, a na fragmentach wysoczyzn i wzniesień morenowych dominują pola uprawne. Łągi zachowały się jedynie w dnach dolin, rynien subglacialnych i zagłębień (Richling i in. 2021).

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze PLH280014 zinwentaryzowano 11 siedlisk przyrodniczych (10 jako przedmiot ochrony) z Załącznika I Dyrektywy siedliskowej oraz 11 gatunków z Załącznika II (10 jako przedmiot ochrony).

3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łakami ramienic (*Charactera spp.*) Reprezentatywność – A (doskonała). Jezioro jest reprezentatywne dla siedliska. Jezioro z udziałem ramienic w stanie czystowodnym o dużych walorach przyrodniczych. Jezioro bardzo płytkie (maksymalna głębokość 1,8 m, średnia 1,1 m). Jezioro włączone w sieć rowów odwadniających. Osady w jeziorze są organiczne, o dużej miąższości. Woda jest przezroczysta, lekko żółta. Szuwały bujnie są rozwinięte z dominacją pałki

wąskolistnej *Typha angustifolia* z udziałem trzciny pospolitej *Phragmites australis*. Roślinność zanurzona zdominowana jest przez ramienicę kolczastą *Chara intermedia*. Towarzyszą jej jeziora morska *Najas marina* i osoka aloesowata *Stratiotes aloides*. Z roślin o liściach pływających zanotowano rdestnicę pływającą *Potamogeton natans* i grążela żółtego *Nuphar luteum*. Jezioro wykorzystywane wędkarsko i rybacko. Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia zajęta przez siedlisko w analizowanym obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Ocena stanu zachowania – B (dobra). Stopień zachowania struktury – II dobrze zachowana, w oparciu o ocenę na podstawie wskaźników stosowanych w PMŚ GIOŚ. Struktura siedliska w przypadku jeziora Gronowskiego jest właściwie zachowana. Gatunki charakterystyczne dla siedliska (*Chara intermedia*, *Nitellopsis obtusa*) zostały ocenione na poziomie niezadowolającym (U1). Obecność jeziorzy morskiej *Najas marina* wskazuje na intensywne procesy wypływania się zbiornika, ale brak jest innych gatunków obcych lub inwazyjnych wskazujących na degenerację siedliska. Właściwa jest maksymalna głębokość występowania łąk ramienicowych oraz zasięg strefy świetlnej w jeziorze. Stopień zachowania funkcji – II perspektywy umiarkowane, gdyż populacje gatunków wskaźnikowych są nadal liczne. Jezioro położone w zlewni rolniczej w bezpośrednim sąsiedztwie miejscowości Gronowo. Możliwość odtworzenia – nie podlega ocenie.

Ocena ogólna – B (dobra). Ocena na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Znaczenie obszaru dla ochrony siedliska w kraju jest dobre (B), pomimo że siedlisko ma stosunkowo małą powierzchnię względną. Wynika to z jego wysokiej reprezentatywności i dobrego stanu zachowania w obszarze.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Kartowanie terenowe wspomagane ortofotomapą z 2020 r., dane historyczne i współczesne, inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO.

3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*
Reprezentatywność – B (dobra). Jeziora w obszarze posiadają bliski wzorcowemu układ roślinności wodnej (nymfeidy i elodeoidy) wraz z dobrze rozwiniętym i zróżnicowanym fitosocjologicznie pasem szuwarów. Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia zajęta przez siedlisko w analizowanym obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Ocena stanu zachowania – B (dobra). Stopień zachowania struktury – II dobrze zachowana, w oparciu o ocenę na podstawie wskaźników stosowanych w PMŚ GIOŚ. Dominują zbiorowiska typowe dla siedliska. Lustro wody okalają charakterystyczne i typowe zbiorowiska roślinne towarzyszące jeziorom eutroficznym. Stopień zachowania funkcji – II perspektywy dobre z uwagi na znaczną powierzchnię i głębokość zbiorników. Możliwość odtworzenia – III w przypadku siedliska 3150 w praktyce trudna lub niemożliwa.

Ocena ogólna – B (dobra). Ocena na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Znaczenie obszaru dla ochrony siedliska w kraju jest istotne, pomimo że zajmuje ono stosunkowo małą powierzchnię.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne

Reprezentatywność – C (znacząca). Zbiorniki położone są w kompleksie torfowisk przejściowych, lasów bagiennych i pól uprawnych. W zbiorniku nr 1 nie zanotowano roślinności zanurzonej i o liściach pływających. Przy brzegu nieliczne torfowce, najprawdopodobniej oderwane od pła torfowiska. W zbiorniku nr 2 nie zanotowano również roślinności zanurzonej i o liściach pływających. Przy brzegu nieliczne torfowce. Zbiornik nr 3 w większości otoczony płem torfowiska, jedynie niewielki fragment północnego brzegu mineralny. Z roślinności zanurzonej zanotowano pływacze *Utricularia* spp. oraz podwodne formy torfowców. Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia zajęta przez siedlisko w analizowanym obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Ocena stanu zachowania – B (dobra). Stopień zachowania struktury – II dobrze zachowana, w oparciu o ocenę na podstawie wskaźników stosowanych w PMŚ GIOŚ. Dominują zbiorowiska typowe dla siedliska. Lustro wody okalają charakterystyczne i typowe zbiorowiska roślinne towarzyszące jeziorom dystroficznym. Bezpośrednio za nimi znajdują się lasy bagienne. Stopień zachowania funkcji – II perspektywy dobre z uwagi na powierzchnię i głębokość zbiorników pomimo niekorzystnych warunków związanych z długotrwałą suszą.

Możliwość odtworzenia – III w przypadku siedliska 3160 w praktyce trudne lub niemożliwe.

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Znaczenie obszaru dla ochrony siedliska w kraju jest istotne, pomimo że zajmuje ono stosunkowo małą powierzchnię. Siedlisko pomimo niekorzystnych zmian związanych z długotrwałą suszą wydaje się posiadać dużą odporność na degradację, co wskazuje na jego naturalny charakter.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Reprezentatywność – B (dobra). Siedlisko w obszarze na tle sąsiadujących terenów charakteryzuje się dobrym bogactwem gatunkowym, szczególnie jeżeli chodzi o gatunki charakterystyczne. Występujące tu zespoły łąkowe jednak w dużym stopniu odzwierciedlają wzorce fitosocjologiczne wskazywane jako typowe dla siedliska.

Powierzchnia względna – C, powierzchnia zajęta przez siedlisko w obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Ocena stanu zachowania – B (dobra). Stopień zachowania struktury – II dobrze zachowana, w oparciu o ocenę na podstawie wskaźników stosowanych w PMŚ GIOŚ. Dominują zbiorowiska typowe (zw. *Arrhenatherion elatioris*) dla siedliska z typowymi charakterystycznymi gatunkami. Stopień zachowania funkcji – II perspektywy dobre z uwagi na użytkowanie kośne i warunki terenowe sprzyjające użytkowaniu ornemu (znacznie nachylone zbocza). Możliwość odtworzenia – w przypadku siedliska 6510 w praktyce – II możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna – B (dobra). Ocena na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Znaczenie obszaru dla ochrony siedliska w kraju jest istotne, pomimo niewielkiej powierzchni płatów, szczególnie biorąc pod uwagę fakt jego szybkiego zanikania na terenie całego kraju.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)

Reprezentatywność – C (znacząca). Na przeważającej powierzchni siedliska występują charakterystyczne dla torfowisk wysokich zbiorowiska roślinne (mszar wełniankowy *Sphagno recurvi-Eriophoretum vaginati*, kontynentalne torfowiska wysokie *Ledo-Sphagnetum magellanici*). Występuje tutaj typowa flora roślin naczyniowych i torfowców. W obrębie przeważającej części mszarów odnotowano pogarszające się warunki wodne i sukcesję roślinności leśnej i zaroślowej.

Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia zajęta przez siedlisko w analizowanym obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Ocena stanu zachowania – C (średnia). Stopień zachowania struktury – III średni, w oparciu o ocenę na podstawie wskaźników stosowanych w PMŚ GIOŚ. Dominują zbiorowiska typowe dla siedliska (*Sphagno recurvi-Eriophoretum vaginati*, *Ledo-Sphagnetum magellanici*), płaty charakteryzują się pogorszonym stanem wskutek niekorzystnych warunków wodnych. Stopień zachowania funkcji – III perspektywy umiarkowane lub złe z uwagi na niezadowalający stan zachowania w wyniku niekorzystnych warunków wodnych. Możliwość odtworzenia – III w przypadku siedliska 7110 trudne, w zależności od panujących warunków hydrologicznych (uzależnionych od zachodzących zmian klimatycznych).

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Znaczenie obszaru dla ochrony siedliska w kraju jest istotne, pomimo że zajmuje ono małą powierzchnię, szczególnie biorąc pod uwagę fakt jego szybkiego zanikania w skutek panujących susz.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*)

Reprezentatywność – C (znacząca). Siedlisko charakteryzuje się na przeważającej powierzchni występowaniem licznych i charakterystycznych zbiorowisk roślinnych (*Sphagno recurvi-Eriophoretum*

vaginati, Rhynchosporium albae, Sphagno recurve-Caricetum rostratae). Typowa jest również flora roślin naczyniowych oraz torfowców. W obrębie przeważającej części mszarów odnotowano pogarszające się warunki wodne i sukcesję roślinności leśnej i zaroślowej.

Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia zajęta przez siedlisko w analizowanym obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Ocena stanu zachowania – C (średnia). Stopień zachowania struktury – II dobry, w oparciu o ocenę na podstawie wskaźników stosowanych w PMŚ GIOŚ. Dominują zbiorowiska typowe dla siedliska (Sphagno recurvi-Eriophoretum vaginati, Rhynchosporium albae, Sphagno recurve-Caricetum rostratae). Płaty charakteryzują się pogorszonym stanem wskutek niekorzystnych warunków wodnych. Stopień zachowania funkcji – III perspektywy średnie z uwagi na panujące od lat niekorzystne warunki wodne i zachodzącą sukcesję roślinności. Możliwość odtworzenia – III w przypadku siedliska 7140 trudne, w zależności od panujących warunków hydrologicznych (uzależnionych od zachodzących zmian klimatycznych).

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Znaczenie obszaru dla ochrony siedliska w kraju jest istotne, pomimo że zajmuje ono stosunkowo małą powierzchnię, szczególnie biorąc pod uwagę fakt jego szybkiego zanikania w skutek panujących susz.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Reprezentatywność – C (znacząca). Roślinność typowa dla siedliska (Menyanthes-Sphagnetum teretis, Sphagno recurvi-Eriophoretum angustifolii, Ca-ricetum paniculatae) nie odbiega znacznie od wzorców syntaksonomicznych siedliska, ale bardzo wyraźne są zachodzące procesy zarastania torfowiska przez trzcinę Phragmites australis oraz podrośty drzew.

Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia zajęta przez siedlisko w analizowanym obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Ocena stanu zachowania – C (średnia lub zdegradowana). Stopień zachowania struktury – III średni, w oparciu o ocenę na podstawie wskaźników stosowanych w PMŚ GIOŚ. Stopień zachowania funkcji – III perspektywy średnie z uwagi na zły stan zachowania pomimo prowadzonych wcześniej zabiegów ochrony czynnej. Możliwość odtworzenia – III w przypadku siedliska 7230 trudna.

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Znaczenie obszaru dla ochrony siedliska w kraju na granicy znaczącego przede wszystkim z uwagi na małą powierzchnię, jaką siedlisko zajmuje w obszarze.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)

Reprezentatywność – C (znacząca). Drzewostany głównie młode, z domieszką gatunków obcych ekologicznie (sosna z zwyczajną Pinus sylvestris). Z reguły jednopiętrowe, głównie grab pospolity Carpinus betulus i dąb szypułkowy Quercus robur. Runo typowe dla grądu o średnim bogactwie gatunkowym.

Minimalne zasoby martwego drewna.

Powierzchnia względna – C. Powierzchnia zajęta przez siedlisko w analizowanym obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Ocena stanu zachowania – C (średnia lub zdegradowana). Stopień zachowania struktury – III średnio zachowana lub zdegradowana z uwagi na znaczny stopień degeneracji (zaburzona struktura przestrzenna i pionowa). Brak zasobów martwego drewna, niski udział tzw. drzew biocenotycznych. Stopień zachowania funkcji – III perspektywy średnie lub niekorzystne ze względu na gospodarkę leśną oraz możliwość wycięcia drzewostanów. Możliwość odtworzenia – II możliwa i w długiej perspektywie czasowej.

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Znaczenie obszaru dla ochrony siedliska w kraju znaczące ze względu na znaczną powierzchnię, jaką zajmuje ono w obszarze objętym PZO.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez

ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytorycznie organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne. Reprezentatywność – C (znacząca). Drzewostany głównie młode, brzoźowe lub sosnowe, jednopiętrowe. Gatunki charakterystyczne i dominujące typowe dla borów i brzezin bagiennych. Warunki wodne pogarszające się.

Powierzchnia względna – C. Powierzchnia zajęta przez siedlisko w obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Ocena stanu zachowania – C (średnia). Stopień zachowania struktury – III średnio zachowana z uwagi na młody wiek drzewostanów brzoźowych i sosnowych (zaburzona struktura przestrzenna i pionowa). Stopień zachowania funkcji – III perspektywy średnie lub niekorzystne ze względu na pogarszające się warunki wodne i klimatyczne. Możliwość utworzenia – III – trudna lub niemożliwa.

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Znaczenie obszaru dla ochrony siedliska w kraju znaczące pomimo niewielkiej powierzchni jaką siedlisko zajmuje w obszarze objętym PZO.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytorycznie organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe

Reprezentatywność – B (dobra). Znaczący udział w płatach gatunków charakterystycznych typowych dla łęgów jesionowo-olszowych *Fraxino-Alnetum*. Dominują gatunki typowe dla łęgów. Uproszczona struktura pionowa, młody wiek drzewostanów.

Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia zajęta przez siedlisko w analizowanym obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ krajowych zasobów.

Ocena stanu zachowania – B (dobra). Stopień zachowania struktury – II dobry. Stopień zachowania funkcji – II, dobre perspektywy ze względu na korzystne warunki hydrologiczne. Możliwość utworzenia – II, możliwe przy niewielkim nakładzie środków jednak w długiej perspektywie czasowej, w zależności od zmian hydrologicznych.

Ocena ogólna – B (dobra). Ocena na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Znaczenie obszaru dla ochrony siedliska w kraju znaczące ze względu na znaczną powierzchnię siedliska w obszarze objętym PZO.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytorycznie organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

Z uwagi na ocenę reprezentatywności „D” siedlisko to nie jest przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Welska.

Gatunki roślin

1437 Leniec bezpodkwiatkowy *Thesium ebracteatum*.

Populacja – C. Liczebność populacji zawiera się w zakresie $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej gatunku.

Stan zachowania – C (średni lub zdegradowany). Ostatnie dane podają obecność gatunku na jednym stanowisku na skraju lasu (w północno-wschodniej części obszaru Natura 2000) w liczbie kilkadziesiąt osobników (BULiGL 2007). Kontrola stanowiska przeprowadzona w latach 2020 i 2021 wykazała, że miejsce to uległo naturalnej sukcesji. W trakcie powyższych prac terenowych gatunek nie został potwierdzony, co jednak nie daje podstaw, aby uznać że nie występuje nadal w obszarze (gatunek trudny do odnalezienia w terenie). Stopień zachowania cech siedliska gatunku – III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Możliwość odtworzenia – III: trudne lub niemożliwe.

Izolacja – C. Populacja nieizolowana, w obrębie rozległego zasięgu występowania gatunku.

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny liczebności populacji, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Ocena wynika z niskiej liczby osobników odnotowywanych w okresie ostatnich kilku lat przy jednoczesnym dużym znaczeniu każdego stanowiska tego gatunku w kraju.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

1528 Skalnica torfowiskowa *Saxifraga hirculus*

Populacja – C. Liczebność populacji zawiera się w zakresie $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej gatunku.

Stan zachowania – C (średni lub zdegradowany). Dane z ostatnich badań monitoringowych GIOŚ z 2018 i 2021 r. wskazują na coraz mniej liczne występowanie gatunku na stanowisku na torfowisku Kopaniarze, odpowiednio 3 i 5 stwierdzonych osobników (wartość maksymalna dla złej oceny wskaźnika liczebności to 50 osobników). Wcześniejszy monitoring przeprowadzony w 2007 roku wykazał 98 pędów, a roku 2013 – 87.

Widać więc tendencję spadkową populacji na przestrzeni lat 2007-2021. Siedlisko gatunku zarasta podrostami olszy czarnej *Alnus glutinosa* i brzozy brodawkowatej *Betula pendula* oraz wysokimi bylinami: trzciną pospolitą *Phragmites australis*, zachylnikiem błotnym *Thelypteris palustris* 5%, sadźcem konopiastym *Eupatorium cannabinum*. Wysokie zwarcie runa, które negatywnie wpływa na możliwości rozwoju gatunku. Wymaga pilnych działań ochronnych.

Izolacja – C. Populacja nieizolowana, w obrębie rozległego zasięgu występowania gatunku.

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny liczebności populacji, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Ocena wynika z niskiej, liczby osobników odnotowywanych w okresie ostatnich kilku lat przy jednoczesnym dużym znaczeniu każdego stanowiska gatunku w kraju (zasoby populacji krajowej szacuje się na zaledwie ok. 25-27 stanowisk – Pawlikowski, Jarzombkowski 2012).

Stopień rozpoznania, jakość danych – M. Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO i monitoringu GIOŚ.

1903 Lipiennik Loesela *Liparis loeselii*

Populacja – C. Liczebność populacji zawiera się w zakresie $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej gatunku.

Stan zachowania – C (średni lub zdegradowany). Dane z badań monitoringowych GIOŚ z lat 2013 i 2021 r. wskazują na średnio liczne występowanie gatunku na stanowisku na torfowisku Kopaniarze, a liczba osobników obniżyła się z 78 do 61 (mieści się w zakresie oceny niezadowolającej wskaźnika liczebności pomiędzy 30 a 100 osobników). Siedlisko gatunku zarasta podrostami olszy czarnej *Alnus glutinosa* i brzozy brodawkowatej *Betula pendula* oraz występują wysokie byliny: trzcina pospolita *Phragmites australis* i sadziec konopiasty *Eupatorium cannabinum* oraz obecność wojtoku skutkują obniżeniem liczby miejsc do kiełkowania. Stopień zachowania cech siedliska gatunku – III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Możliwość odtworzenia – II: możliwe przy średnim nakładzie środków.

Izolacja – C. Populacja nieizolowana, w obrębie rozległego zasięgu występowania gatunku.

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny liczebności populacji, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Ocena wynika ze średniej liczby odnotowanych osobników oraz dużego znaczenia każdego stanowiska gatunku w kraju (zasoby populacji krajowej szacuje się na ok. 150 stanowisk – Jarzombkowski, Pawlikowski 2012).

Stopień rozpoznania, jakość danych – M. Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO i monitoringu GIOŚ.

6216 Haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus*

Populacja – C. Liczebność populacji zawiera się w zakresie $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej gatunku.

Stan zachowania – C (średni lub zdegradowany). Na dwóch z trzech stanowiskach haczykowiec występuje w rozproszczeniu na powierzchni torfowiska alkalicznego, a zajęta przez niego powierzchnia na stanowisku nie przekracza 10 m², liczba darni 4-5. Na trzecim stanowisku występuje licznie – 7 darni o powierzchni ponad 1 m² i ponad 20 mniejszych, łączna powierzchnia darni ponad 500 m². Brak osobników generatywnych.

Siedlisko gatunku zarasta wierzbą szarą *Salix cinerea* i podrostami brzozy brodawkowatej *Betula pendula*. Na części stanowisk obecne są kępy turzycy prosowej *Carex paniculata* i turzycy dzióbkwatej *Carex*

rostrata. Ocienienie duże, do 75%. Wysokości runi do 15-30 cm, zwarcie runa wysokie od 35 do 70%. Gatunków obcych, inwazyjnych brak. Stopień zachowania cech siedliska gatunku – III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Możliwość odtworzenia – II: możliwe przy średnim nakładzie środków.

Izolacja – C. Populacja nieizolowana, w obrębie rozległego zasięgu występowania gatunku.

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny liczebności populacji, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji siedliska w Ostoi Welskiej. Ocena wynika ze średniej liczby odnotowanych osobników oraz dużego znaczenia każdego stanowiska gatunku w kraju (zasoby populacji krajowej szacuje się na ok. 150 stanowisk).

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO i monitoringu GIOŚ.

1166 Traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*

Populacja – C, czyli wielkość populacji w obszarze wynosi $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej.

Stan zachowania – C (średni lub zdegradowany). Elementy siedliska istotne z punktu widzenia biologii gatunku oceniono jako elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane, przy braku możliwości odtworzenia (stopień III zgodnie z Instrukcją wypełniania SDF): nisko oceniono (U2) wskaźniki siedliska „powierzchnia zbiornika”, „stałość zbiornika” i „wpływ ryb”, natomiast oceny wskaźników „ocena środowiska lądowego” i „stopień zarośnięcia lustra wody przez roślinność” w stosunku do 2 z 3 stanowisk zostały obniżone do poziomu złego i niezadowolającego. Na tych stanowiskach perspektywy zachowania gatunku są złe.

Izolacja – C, tzn. populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna – C (znacząca).

Stopień rozpoznania, jakość danych – M (przeciętna). Inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych – na potrzeby PZO, dane własne.

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

Populacja – C. Liczebność populacji zawiera się w zakresie $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej gatunku.

Stan zachowania – B (dobry). Na większości stanowisk obecny szuwar wysoki o wysokości do 1 m, a także liczna roślinność zanurzona lub pływająca o pionowych pędach, zacienienie zbiorników częściowe (<50% powierzchni). Brzegi wszystkich zbiorników łagodne nachylenie, brak płycizn. Na wszystkich stanowiskach odnotowano obecność ryb. Stopień zachowania cech siedliska gatunku – II: dobry, występują fragmenty obszaru z odpowiednimi siedliskami i utrzymującą się populacją kumaka. Możliwość odtworzenia – II: możliwe przy średnim nakładzie środków, łatwe odtwarzanie siedlisk właściwych dla gatunku z możliwością naturalnego zasiedlania przez osobniki szukające dogodnych siedlisk.

Izolacja – B. Populacja nieizolowana, ale występująca na obszarach kurczenia się zasięgu gatunku z powodu zanikania dogodnych siedlisk w kraju.

Ocena ogólna – B (dobra). Ocena na podstawie oceny liczebności populacji, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji gatunku w Ostoi Welskiej.

Stopień rozpoznania, jakość danych – M. Pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

1355 Wydra europejska *Lutra lutra*.

Populacja – C. Liczebność populacji zawiera się w zakresie $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej gatunku.

Stan zachowania – A (doskonały). Gatunek preferujący jeziora i duże oraz średnie rzeki o naturalnych nieuregulowanych brzegach, pokrytych zadrzewieniami i zakrzaczeniami lub szuwarami. Rzeka Wel na większości odcinków spełnia wymogi siedliskowe gatunku. Stan elementów siedliska istotnych z punktu widzenia biologii wydry i dynamiki rozwoju populacji uznano za zachowany w stopniu doskonałym: występują liczne miejsca rozrodu płazów i ryb (stawy hodowlane, starorzecza i inne stałe zbiorniki), zapewniając bazę pokarmową; występują cieki wodne o szerokości powyżej 3 m; rzeki o brzegach naturalnych lub półnaturalnych, zadrzewione, bez barier ograniczających swobodną migrację bądź są one okresowo zalewane (np. przepust pod linią kolejową Łława – Działdowo), co umożliwia swobodną migrację; brak regulacji rzek; obecne są większe zbiorniki wodne i kompleksy stawów o powierzchni >30 ha, jak również drobne zbiorniki wodne; wysoki stopień pokrycia brzegów drzewami i krzewami; występują siedliska

zapewniające wydrze możliwość schronienia. Stopień zachowania cech siedliska gatunku – I: doskonały. Izolacja – C. Populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania. Brak istotnych przeszkód uniemożliwiających migrację osobników w ramach systemu rzecznej rzeki Wel i jej dopływów. Ocena ogólna – B (dobra). Ocena na podstawie oceny liczebności populacji, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji gatunku w Ostoi Welskiej. Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych – na potrzeby PZO, dane własne

1149 Koza Cobitis taenia

Populacja – C. Liczebność populacji zawiera się w zakresie $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej gatunku.

Gatunek średnio liczny, ale odłowiony na wszystkich badanych stanowiskach w zróżnicowanych stadiach wieku.

Stan zachowania – C (średni lub zdegradowany). W trakcie inwentaryzacji w 2020 r. koza została stwierdzona na wszystkich stanowiskach odłowu, na większości z nich została określona jako gatunek średnio liczny. Stwierdzono obecność osobników wszystkich klas wieku, a łączny udział narybku w pierwszym roku życia (YOY) i osobników młodocianych (JUV) wynosił od 20 do 60%, tylko na jednym stanowisku odnotowano wyłącznie osobniki dorosłe (ADULT). Siedlisko to rzeka Wel – kręta, płynąca naturalnym korytem w otoczeniu lasu i pól, na części odcinków płynąca częściowo uregulowanym korytem. Roślinność wodna w zróżnicowanej ilości, liczny gruby rumoszcz drzewny, ukrycia dla ryb również liczne. Woda przezroczysta do dna, dno piaszczysto-żwirowe o podłożu naturalnym, które tworzą najczęściej piasek, żwir i muł, miejscami obecna również frakcja kamienista. Ciągłość Welu jest zaburzona poprzez obecne jazy w środkowym i dolnym biegu rzeki oraz elektrownię wodną powyżej stanowiska Dąbrówno. Na niektórych badanych odcinkach odnotowano przepływ wody znacznie przekształcony funkcjonowaniem elektrowni wodnej oraz ujęciem wody do zasilania stawów rybnych. Stopień zachowania cech siedliska gatunku – III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane, możliwość odtworzenia – III: trudne lub niemożliwe.

Izolacja – C. Populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny liczebności populacji, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji gatunku w Ostoi Welskiej. Populacja gatunku w obszarze średnio liczna i niestabilna. Stan zachowania siedlisk niezadowalający.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

1042 Zalotka większa Leucorrhinia pectoralis

Populacja – C. Liczebność populacji zawiera się w zakresie $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej gatunku.

Stan zachowania – B (dobry). W obszarze odnaleziono 14 stanowisk gatunku w północnej części obszaru. W większości były to zbiorniki śródlądowe, w tym torfianki, ale również położone przy granicy łąka / las.

Zarośnięcie brzegów różne – niewielkie kępy pałki Typha sp. aż do zbiorników silnie zarastających trzciną pospolitą Phragmites australis i pałką oraz krzewami. Roślinność wodna również różnie rozwinięta, w części zbiorników obecna rdestnica pływająca Potamogeton natans, rzadko osoka aloesowata Stratiotes aloides. Zacienienie strefy przybrzeżnej od niewielkiego, przez częściowe, aż po duże. Stopień zachowania cech siedliska gatunku – II: elementy dobrze zachowane.

Izolacja – C. Populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna – B (dobra). Ocena na podstawie oceny liczebności populacji, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji gatunku w Ostoi Welskiej – biorąc w szczególności pod uwagę liczbę stanowisk w obszarze, jak również ze względu na bardzo dużą liczbę dogodnych siedlisk.

Stopień rozpoznania, jakość danych – G (wysoka). Inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytoryczne organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

1060 Czerwończyk nieparek Lycaena dispar

Populacja – C. Liczebność populacji zawiera się w zakresie $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej gatunku.

Stan zachowania – B (dobry). W obszarze odnaleziono 2 stanowiska gatunku na rozległych wilgotnych i

świeżych łąkach kośnych poprzecinanych kanałami, odnotowano odpowiednio 1 samicę i 2 samce czerwoczyka nieparka. Występowanie odpowiednich dla gatunku siedlisk, w tym ich właściwej wilgotności (gatunek zasadniczo jest klasyfikowany jako gatunek higrofilny, tj. wilgociolubny). Zasobna baza pokarmowa, tj. obecne potencjalne i wykorzystywane rośliny żywicielskie gąsienic z rodzaju szczaw *Rumex* sp., a także obecna baza pokarmowa dla osobników dorosłych w postaci roślin nektarodajnych. Stopień zachowania cech siedliska gatunku – II: elementy dobrze zachowane.

Izolacja – C. Populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna – C (znacząca). Ocena na podstawie oceny liczebności populacji, powierzchni względnej oraz stanu zachowania, które wynikały z danych zebranych w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji gatunku w Ostoi Welskiej – biorąc w szczególności pod uwagę dobry stan siedlisk gatunku ale również niską liczbę stwierdzonych stanowisk w obszarze.

Stopień rozpoznania, jakość danych – M. Inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi przez właściwe merytorycznie organy administracji metodykami i wytycznymi – na potrzeby PZO, dane własne.

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*

Z uwagi na ocenę populacji „D” gatunek ten nie jest przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Welska.

1145 Piskorz *Misgurnus fossilis*

W przeszłości gatunek był inwentaryzowany w obszarze. Nie obserwowany podczas badań ichtiologicznych wykonanych na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych w okresie 2020-2021. Gatunek z oceną populacji D – nieistotny w obszarze.

5339 Różanka *Rhodeus amarus*

W trakcie inwentaryzacji na potrzeby opracowania PZO różankę odnotowano na jednym stanowisku zlokalizowanym na rzece Wel powyżej jeziora Rumian, w pobliżu miejscowości Szczupliny. Na stanowisku złowiono dwa osobniki o długości 45 oraz 60 mm. W tym miejscu rzeka jest kręta, płynie naturalnym korytem w otoczeniu lasu i pól. Ciągłość cieku jest zaburzona poprzez jaz z elektrownią wodną powyżej stanowiska (Dąbrówno) oraz dziewięć jazów w środkowym i dolnym biegu rzeki. Gatunek nielicznie występuje na stanowisku. Stan siedliska i populacji zostały oceniane jako zły. Biorąc pod uwagę istotne przekształcenia przepływu oraz ciągłości siedliska można przyjąć, że w okresie następnych 10 lat stan populacji i siedliska nie zmieni się. Gatunek z oceną D, nieistotny w obszarze.

*Siedliska 3260, 6410 i 7120 oraz piskorz, głowacz białopłetwy, różanka, minóg strumieniowy oczekują na akceptację Komisji Europejskiej co do ich wykreślenia z katalogu przedmiotów ochrony obszaru. Siedlisko 7110 i traszka grzebieniasta oczekują na wpis do katalogu przedmiotów ochrony obszaru.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	F02.03		i
L	C01.03		i
L	F03.01		i
L	D01.01		i
M	D01.04		i
L	B		i
M	J02.01		i
M	J02.03		i

M	A02		i
L	A04.03		i
H	K02		i
M	X		b
L	E01.03		i
M	D01.02		i
H	E01.03		b
H	M01.02		i
H	K02.01		i
H	B02		i
M	H01.05		i

Oddziaływania pozytywne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	C01.03		i
L	B		i
M	X		b
L	A03		i
M	F02.03		i
M	F01		i
L	D01.01		i
L	F03.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Szczepański M. 2008. Lipiennik Loesela i sierpowiec błyszczący w RDLP Olsztyn. Łagów (npbl).
2. Kucharski L. 2010. Lipiennik Loesela Liparis loeselii. W: Perzanowska J. (red.). 2010. Monitoring gatunków roślin. Przewodnik metodyczny. Część I. Biblioteka Monitoringu Środowiska, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Warszawa, s. 99-109.
3. Pawlikowski P. 2012. 1437 Leniec bezpodkiwatkowy Thesium ebracteatum Hayne. W: Perzanowska J. (red.). 2012. Monitoring gatunków roślin. Przewodnik metodyczny. Część II. GIOŚ, Warszawa. 127-140.
4. Zajac T., Romanowski J., Kozyra K. 2015. 1337 Bóbr europejski

Castor fiber (Linnaeus, 1758). W: Makomaska-Juchiewicz M., Bonk M. (red.). Monitoring gatunków zwierząt. Przewodnik metodyczny. Część IV. GIOŚ, Warszawa, s. 281-316.5. Stańko R., Wolejko L. (red.). 2018. Ochrona torfowisk alkalicznych w Polsce. Raport z realizacji projektów: Ochrona torfowisk alkalicznych (7230) w młodogłacjalnym krajobrazie Polski północnej (LIFE11/NAT/PL/423) i Ochrona torfowisk alkalicznych (7230) południowej Polski (LIFE13 NAT /PL/000024). Wydawnictwo Klubu Przyrodników. Świebodzin. 6. Wolejko L., Pawlaczyk P., Stańko R. (red.). 2019. Torfowiska alkaliczne w Polsce – zróżnicowanie, zasoby, ochrona. Wydawnictwo Klubu Przyrodników, Świebodzin. 7. Bank Danych o Lasach <https://www.bdl.lasy.gov.pl/> (dostęp 02.2023). 8. RDOŚ Olsztyn. 2023. Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Welska PLH280014. Msc. Olsztyn.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	5.62	PL03	89.48	PL04	7.4

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Bagno Koziana	*	1.63
PL03	Welski Park Krajobrazowy	*	89.48
PL02	Ostrów Tarczyński	*	3.09
PL04	Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego - Dębień	*	0.05
PL02	Jezioro Neliwa	+	0.9
PL04	Grzybiny	*	6.11
PL04	Dąbrówieński	*	1.24
PL04	Buchnowski	*	0.0

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie
Adres:	Polska Dworcowa 60 10-437 Olsztyn
Adres e-mail:	sekretariat@olsztyn.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH280014

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)